
Fri Fra Frykt

By David Wilkerson

October 26, 1998 Nasjonenes økonomier rystes og smuldrer opp, og frykten vokser over hele verden. Og nå, når disse rystelsene fortsetter, er vi vitne til at Jesu ord går i oppfyllelse:

"... det skal vise seg tegn ... og på jorden skal folkene bli grepet av angst og fortvilelse ... Mennesker faller i avmakt av redsel og gru for det som skal komme over jorden. For himlenes krefter skal røkkes." (Luk. 21:25-26). Kristus advarer oss: "Uten det håp som finnes i meg, vil mengder av mennesker bokstavelig dø av frykt!"

For Jesu etterfølgere derimot, vil det være vidunderlig frihet fra all frykt for dem som stoler på Guds løfter om å bevare sine barn. Alle som kommer under Kristi herrevelde trenger faktisk aldri å frykte mer, dersom de bare griper fatt i den følgende hemmeligheten: Sann frihet fra frykt består i å fullstendig overgi sitt liv i Herrens hender.

Å overgi oss selv i Guds varetekt er en handling i tro. Det betyr å legge oss fullstendig inn under hans makt, visdom og nåde, og bli ledet og bevart i henhold til hans vilje alene. Og dersom vi gjør det, lover universets Gud å være helt ansvarlig for å gi oss mat, klær og husly, og å vokte vårt hjerte fra alt ondt.

Jesus viste oss det ytterste eksempel på denne hellige overgivelsen da han gikk til korset. Like før han oppga sin Ånd, ropte han høyt: " ... Far, i dine hender overgir jeg min ånd! ... " (Luk. 23:46).

Kristus overga bevarelsen av både sitt liv og sin evige fremtid bokstavelig i Faderens varetekt. Og ved å gjøre det, plasserte han sjelene til hvert eneste et av sine får i Faderens hender.

Du kan undres: "Men sa ikke Jesus at han hadde makt til både å legge ned sitt liv og ta det tilbake igjen? (Se. Joh. 10:18). Siden han hadde makt til å 'ta sitt liv igjen', hvorfor overga han det da til å bli bevart i Guds hender?" Svaret er opplagt: Jesus gjorde det for å gi et eksempel til etterfølgelse for alle sine får.

Gud Har makten, Visdommen, Villigheten og Kjærligheten Til å Bevare Sitt Kjære Folk. Dersom vi blir bedt om å betro vårt liv til noen, da må vi vite at denne noen har makt til å bevare oss fra all fare, trusler og vold. Ellers er vår tillit forgjeves. Ganske enkelt sagt, så må vår Gud ha visdommen og kraften til å lede oss, så vel som talløse mengder av andre, gjennom forskjellige kriser og vanskeligheter. Og han må utføre denne ledelsen av sitt folk i kjærlighet.

Dersom du i det hele tatt kjenner Herren, så vet du dette om hans vesen: Han er allmechtig, uendelig vis, og en venn som holder seg nærmere enn en bror. Han er virkelig selveste kjærlighetens kjerne. Apostelen Paulus skriver: " .... for jeg vet hvem jeg tror på, og jeg er viss på at han er mektig til å bevare den skatt som er betrodd meg, til dagen kommer." (2. Tim. 1:12).

Paulus sier: "Jeg har lagt mitt liv i Herrens hender. Og jeg er overbevist om at han ikke vil underslå min tillit. Tvert imot, så vil han trofast holde sitt ord om å bevare meg, fordi han er både i stand til og villig til å gjøre nettopp det. Det har vært min erfaring med Herren!"

Idag, mens stormskyene samler seg over vår nasjon, så er vårt valg klart: Vi kan enten overgi våre liv i Herrens hender, eller vi kan bli ansvarlig for å bevare og forsørge oss selv, en oppgave som er umulig når Gud ryster alle ting!

Faktum er at vår fred og tilfredshet alltid avhenger av vår overgivelse i Guds hender, uansett omstendighet. Salmisten skriver: "Gled deg i Herren! Så skal han gi deg det ditt hjerte trakter etter." (Sal 37:4).

Dersom Du har Overgitt Deg Fullstendig i Guds Hender, Så er Du Istand Til å Utholde Enhver Vanskelighet. Uansett hvilken katastrofe som tilstøter deg, så vet du at den ikke kan være til skade for din sjel, fordi du er leire i din Faders hånd. Han ønsker for deg, at du skal være istand til å fortsette dine daglige gjøremål uten frykt eller angst, i fullstendig tillit til hans omsorg. Og din overgivelse til ham har en veldig praktisk virkning i ditt liv. Jo mer overgitt du er til Guds omsorg og beskyttelse, jo mer likegyldig vil du bli til omstendighetene rundt deg.

Dersom du er overgitt til ham, så vil du ikke stadig prøve å regne ut ditt neste steg. Du vil ikke engang bli redd på grunn av de fryktelige nyhetene som svirrer omkring deg. Du vil ikke bli overmannet når du tenker på dagene som ligger foran, fordi du har betrodd ditt liv, familie og fremtid i din Herres trygge og kjærlige hender.

Jeg spør deg, hvor bekymret eller urolige tror du virkelige får er, når de følger sin hyrde mot åpne beitemarker? De er ikke bekymret i det hele tatt, fordi de er helt overgitt til hans ledelse. På samme måte er vi Kristi får, han som er vår store hyrde. Så hvorfor skulle vi noensinne være bekymret, foruroliget eller engstelig omkring våre liv og vår fremtid? Han vet fullkomment hvordan han skal beskytte og bevare sin hjord fordi han leder oss i kjærlighet!

Hva Gjør Vi For å Overgi Oss i Guds Hender? Vi ser i Bibelen at når noen begynte denne overgitte vandringen med Gud, så gjorde vedkommende det i en tilstand av alvorlig overveielse. Det er lett for kristne i dag å si: "Herrens vilje skje," på en generell måte. Men det er en helt annen sak å overgi oss i Herrens hender i forbindelse med en spesiell omstendighet.

I mitt eget liv så har jeg måttet stole på Gud et problem om gangen. Tenk over det: Hvordan kan jeg si at jeg stoler på Gud i alle ting, dersom jeg ikke har bevist at jeg kan stole på ham når det gjelder en eneste ting? Å bare si ordene: "Jeg stoler helt og fullt på Herren" er ikke tilstrekkelig. Jeg må bevise dette om og om igjen i mitt liv, på mange områder og i dagligdagse ting.

Dessuten kan ikke vår overgivelse i Guds hender bli tvunget frem. Det må være en fri og villig overgivelse. Det er flere bibelske eksempler på mennesker som ikke lykkes i dette. Ta for eksempel Farao i Egypt: Bare da han ikke kunne holde ut Guds straffedommer lenger, overga han seg og lot Israel begynne på sin reise ut i ødemarken.

På samme vis har mange mennesker som lever idag sagt: "Jeg overgir meg, jeg stoler på deg," bare etter at de fikk se at det ikke var noen annen vei ut av deres situasjon. Men sann overgivelse, det slag som behager Gud, blir gjort fritt og villig, før vi kommer til kort. Vi må handle i pakt med Herren, slik Abraham gjorde da han ga Gud sitt liv som en blank sjekk, og lot Herren fylle den helt ut.

Gud vil ikke godta mindre enn alt av oss i denne saken. Dersom vi bare halvhjertet overgir våre liv til ham, med noen slags reservasjon, så er vi like skyldige som Annanias og Saffira var. De lot som om de ga alt til Herren, men i virkeligheten holdt de tilbake en del og måtte betale med sine liv. Kort sagt så må vår overgivelse til Gud være uten forbehold. Vi kan ikke legge noen avtaler eller begrensninger på Herren, vi må gi alt herredømme i hans hender.

Nå, ved å overgi oss helt i Guds hender, så overgir vi alle våre tanker, handlemåter og ønsker, og vi

---

sier oss enig i hans visdom og sannhet. En slik overgivelse er i sin natur en daglig, gjentatt handling. Det kan ikke bare gjøres en gang. Gud gjennomskuer alle våre kortvarige overgivelser i tider med nød, og vår påtatte lydighet.

Selv om salmisten sier at vi skal stole på Gud til enhver tid, så vil vårt stolte kjød alltid ønske å beholde kontrollen over våre liv. Det prøver stadig å overbevise oss om at vi kan bevare oss selv med vår egen forstand. Og derfor, i det øyeblikk vi overgir oss helt til Herren, så vil vårt kjød reise sin trassige vilje, og vi oppdager snart hvor besluttosomt vårt hjerte er på å gå sin egen vei.

Å Kaste Oss Selv På Herren i Full Avhengighet, er En Av De Vanskeligste Ting Vi Kristne Må Gjøre i Livet. Total overgivelse til Gud er en umulig oppgave, en som bare kan gjøres i tro. Men, så snart vi har gjennomført denne hellige overgivelse til Herren, så kan ingen vanskelighet seire over oss. Vår tro på vår hyrde vil bære oss, legeme og sjel, gjennom alle vanskeligheter, all motløshet og naturlige umuligheter.

Vi må dog være klar over, at så snart vi har gjort denne forpliktelsen, så setter vi igang en støyende alarm i helvete. Med en gang en overgitt kristen gir all kontroll til Herren, og legger enhver omstendighet i sitt liv i Guds hender, så vil Satan reise seg for å gå i mot ham med villskap.

Se på hva som hendte med Paulus: Så lenge han vandret på sin fariseiske vei, borte fra Herrens vilje, så fikk han ingen motstand fra fienden. Men, da han la sitt liv helt og fullt i Guds varetekt, så ble han ubarmhjertig skubbet og angrepet.

På samme vis kjære, så vil du, dersom du overgir alt til Gud, møte voldsom motstand fra alle mørkets makter. Satan vil reise fjell av fryktelige omstendigheter foran deg, for å prøve å drive deg til vantrø. Han vil oversvømme ditt sinn og dine tanker med tvil og frykt som ikke engang har slått dine tanker før. Hans strategi er ganske enkelt å vende blikket ditt mot "hvor ille ting kommer til å bli", istedet for på Guds løfter om å bevare deg gjennom enhver krise.

Jeg har opplevd denne kampen mange ganger i løpet av min år i tjenesten. Når vanskelige tider har kommet, så har det steget frem tvil i mitt hjerte som anklagende har visket: "Vel David, hva skal du gjøre nå? Hvordan vil du bli bevart gjennom denne krisen? Hvilken plan har du for å overleve?"

Satan vil gjøre alt for å få vår oppmerksomhet bort fra Jesus! Men vi vet fra skriften at denne form for fristelse er erfaringen til alle som overgir seg for å følge Kristus.

Frykt Vil Uunngåelig Komme Over Deg Når Stormen Rammer. De bibelske profetene advarer oss om, at når vi ser at Gud ryster nasjonene, og vanskelige tider kommer over oss, så vil vårt naturlige menneske gripes av stor frykt. Esekiel spurte: "Skal ditt hjerte holde stand eller dine hender ha sin styrke i de dager da jeg vil ha med deg å gjøre?" (Esek. 22:14).

Da Gud advarte Noah om sin kommende dom, og ba ham om å bygge en ark, så var Noah "i hellig frykt." (Heb. 11:7). Selv tapre, modige David sa: "Min kropp skjelver av redsel for deg, og jeg frykter for dine dommer." (Sal. 119:120). Og da profeten Habakkuk så katastrofale dager komme, ropte han ut: "Jeg hørte det. Da bevet mitt indre, ved lyden dirret mine lepper. Det kom råttenthet i mine ben. Jeg bever hvor jeg står, fordi jeg rolig må vente på nødens dag ..." (Hab. 3:16).

Vær så snill å legg merke til når du leser disse avsnittene: Den frykt som kom over disse mennene var ikke en kjødelig frykt, men en ærbødig frykt for Herren. Disse hellige var ikke redd for sin

---

sjelefiende, men de fryktet Guds rettferdige dommer. Og det var fordi de forsto den veldige makt som lå bak de kommende ulykker. De fryktet ikke utfallet av stormen, men tvert imot Guds hellighet!

På samme vis vil hver og en av oss erfare overveldende frykt i de kommende tider med ødeleggelse og katastrofe. Men vår frykt må komme fra en hellig ærefrykt for Herren, og aldri fra en kjødelig frykt omkring vår skjebne. Gud forakter all syndig frykt i oss, frykten for å miste materielle ting, velstand, vår levestandard.

Over hele verden idag er mennesker fylt av denne type frykt, når de ser sin nasjons økonomi bryte sammen. De er redde for at en økonomisk flodbølge vil feie bort alt de har arbeidet for gjennom et helt liv. Og de sier: "All min svette, alle mine forsøk på å etablere en eiendom og forberede meg på fremtiden er i ferd med å bli lagt i ruiner. Jeg kommer til å leve i fattigdom!"

Slik er ropet til ikketroende som ikke har noe håp. Det bør ikke være de gudfryktiges rop. Dersom du er et Guds barn, så vil din himmelske far ganske visst ikke holde ut en slik vantro i deg. Jesaja advarte:

" ... Hvem er du, at du frykter for et menneske som skal dø, for et menneskebarn som skal bli lik gress, og at du glemmer Herren, din skaper ... at du alltid hele dagen engster deg for undertrykkerens vrede ..." (Jes 51:12-13).

La Gud være din frykt og din ære. Den slags frykt fører ikke til død, men til liv!

Akkurat Nå er Amerika Full Av Mennesker Som Tror at Ingen Smertelig Ulykke Noensinne vil Tilstøte Dem. Gjennom historien har menneskene trodd at de kunne håndtere en hvilken som helst ulykke bra nok uten tro på Gud. Profeten Jesaja skriver at slike spottere skryter: " ... Når den susende svepen farer fram, skal den ikke nå oss. " (Jes. 28:15).

Jesaja sier at disse menneskene er åndelig blinde: "Herre! Høyt oppløftet var din hånd, men de så det ikke ... " (Jes 26:11). Med andre ord, de vil ikke akseptere noen ulykke som Guds verk. Istedet handler de som om det i det hele tatt ikke fantes noen Gud i himmelen som skal holde dem til regnskap for deres vantro.

Mange spottere i Amerika idag tror at deres velstand vil redde dem fra ulykken. Men Guds ord sier i klare vendinger, at når hans guddommelige rystelser begynner, så vil de rike ugudelige se på sine eiendeler som verdiløse:

"På den dag skal menneskene kaste sine guder av sølv og gull, som de har laget for å tilbe dem, bort til muldvarpene og flaggermusene, og gå inn i fjellkløftene og i berghulene for Herrens gru og for hans høyhets herlighet, når han reiser seg for å forferde jorden." (Jes. 2:20-21).

Andre spottere kan si: "Hvorfor all denne bekymringen og engstelsen? Tingene fortsetter som de har gjort siden menneskehetens begynnelse. Ulykker har kommet og gått, men vi har alltid overlevd. Økonomier kan kollapse, riker kan falle, men menneskelivet går videre."

"Vi kan ikke lytte til disse domsprofetene, de har sagt det samme i århundrer. Verden har ikke gått under, slik de har sagt mange ganger at den ville gjøre. De dårlige tidene har alltid åpnet vei for de gode. Vi trenger bare å nyte livet mens vi kan."

Det er sant at advarslene fra Guds profeter har lydt i hver generasjon. Men historien beviser at Gud alltid har sendt sin dom i rette tid. John Owen, den store puritanske forkynneren, talte følgende budskap til sin forsamling den 9. april 1680:

"Dere vet at i mange år, uten opphold, har jeg stadig advart dere om en kommende katastrofal tid, og sett på de syndene som har vært årsaken til den ... Jeg har fortalt dere at dommen vil begynne med Guds hus; at Gud ser ut til å ha forherdet våre hjerter mot frykt for ham ... og at ingen vet hvordan styrken i hans vrede vil bli. I alt dette har jeg på forhånd fortalt dere om farlige, smertelige, ulykkelige tider ... disse ligger nå allerede ved døren, og er i ferd med å komme over oss."

Spottere kan idag lese Owens ord og si: "Dette beviser poenget mitt! Her er en dommedags forkynner fra tre hundre år tilbake som prøvde å sette skrekk i sin samtid. Men verden har fortsatt, til tross for alt han sa. Tingene har fortsatt som vanlig!"

Det slike spottere ikke anerkjenner er at Gud virkelig sendte sin forferdelige dom over dette samfunnet. John Owen levde lenge nok til å gråte over et flammende inferno som oppslukte London og ødela den store byen. Faktisk så så han oppfyllelsen av alle sine mektige profetier om krig, ødeleggelse, knuste økonomier, nasjonsvid depresjon, sykdommer som utslettet mengder av uforsiktige, ubekymrede mennesker.

Men før han så en eneste en av disse ulykkene finne sted, ropte Owen trofast ut fra sin talerstol: "Jeg kommer til å vise dere hvordan vi burde forholde oss i og under de sørgelige ulykkene som kommer over oss, og som kanskje kan nå oss opp til halsen."

Kjære, vi lever akkurat i en slik tid som Owen gjorde. Og i tider som dette, så er det bare et svar på den kommende økonomiske dommedag: "Den rettferdige skal leve ved tro!" Owen formante sitt folk med tårer: "Skaff dere en ark, lag i stand en ark for din og din families trygghet." Så la han til:

"Den arken er Jesus Kristus. Det finnes ingen annen måte, ingen annen ark, for Jesaja, profeten, sa om vår Herre: 'En mann (Kristus) skal være som et skjulested for været og et ly mot regnskyll, som bekker i ørkenen, som skyggen av et veldig fjell i et tørstende land.' (Jes. 32:2).

"Dét er vår ark, velsignet er de som stoler bare på ham ... jeg kjenner ingen trygghet, ingen utfrielse fra prøvelsene som kommer over jorden, uten å tro på Kristus som vår eneste tilflukt."

Herre, Gi Oss Åndelige Øyne Til å Se Din Beskyttende Ildmur Rundt det Åndelige Sion, som Bevarer og Beskytter Alle Som Overgir Seg Selv i Dine Hender! Vi kan se farer på alle sider, inkludert en djevel og hans makter og myndigheter som ønsker å drukne vår tro i tvil. Men vi har en ildmur av engler som omgir oss og en Gud som under ed er forpliktet på å bære oss igjennom enhver katastrofe vi måtte stå overfor.

Så la meg spørre deg: Ønsker du å stå overfor den kommende stormen med stille tillit og fred i sinnet? Så dø idag bort fra alle dine egne metoder for å redde deg selv, og overgi bevaringen av ditt liv fullstendig i Guds omsorg. Han er din gode, kjærlige hyrde, og han er trofast i å føre deg gjennom alt sammen!